

daarvan afhangt, maar als we naar de kerk gaan, zoeken we het aangezicht van God.

Als het protestantisme de mystieke dimensie van het woord niet meer kent, sterft het weg. Het is een kwetsbare traditie, vooral omdat het verbale karakter vaak als een rationeel karakter wordt ervaren. Dan kan het ook een elitaire indruk maken, alsof het vooral bedoeld is voor mensen die abstract kunnen denken. Maar het verbale is veel wijder dan het rationele. Niet iedereen is ingesteld op rationeel argumenterende betogen en uiteenzettingen, maar de meeste mensen zijn wel gevoelig voor goede of kwade woorden. Op de verbale begaafdheid in deze wijde zin wordt, als het goed is, in de protestantse traditie een beroep gedaan.

Laten we hopen dat je in de kerk gezegend wordt met een groet van de Levende. Wat ga je doen als je de kerk uit komt? Je zet de viering van de dag voort met ontspanning. Geniet van deze vrije tijd. Het is tijd voor sport en kunst en voor je persoonlijke netwerk. Misschien kun je de stilte nog wat extra tijd geven. Misschien moet je ook aan het werk, maar vermijd dat zo veel mogelijk. Mijd ook de winkels. We worden overweldigd door het continubedrijf van productie en consumptie, waardoor alle verschil tussen de zondag en de andere dagen dreigt te worden weggevaagd. De zondag is er om uit je doen te raken.

Bron

Psalm 92 is een lied voor de sabbat (Miskotte 1969, 66-81). We verwachten dan tonen van rust en herademing. Het loopt echter anders. Wel gaat het over het loven van God: 'Het is goed de Heer te loven, uw naam te bezingen, Allerhoogste, in de morgen te getuigen van uw liefde en in de nacht van uw trouw, bij de klank van de tiensnarige harp en bij het ruisend spel op de lier.' Dat klinkt nog betrekkelijk